

Julia, o viață pasionantă în Liban

Ea nu s-a gândit niciodată să trăiască așa de departe de casă! De acum înainte Julia este responsabilă de comunicare a unui ONG în Liban. Ea ne povestește parcursul ei profesional și investiția ei într-un angajament social care o entuziasmează.

26.01.2015

Julia Mendoza, jurnalistă născută în statul argentinian Mendoza, al cărui nume îl poartă, trăiește din 2010 la

Beyrut, în Liban. Se ocupă de comunicare într-un ONG; corespondentă a unui ziar spaniol ea predă, de asemenea, această limbă într-o școală secundară. Din fragedă copilărie, își imagina să plece să lucreze departe de casă, dar, fără îndoială, nu bănuise că la 26 de ani își va lua zborul spre un alt continent!

„În cadrul profesional de înalt nivel în care evoluam, am întâlnit oameni superperformanți, ambițioși. Masterate, doctorate plouau din toate părțile și am avut ocazia să particip la congrese, la conferințe la vârf, în engleză sau altă limbă. Toate acestea m-au proiectat înainte” mărturisește ea.

În acest stadiu al carierei, a avut ocazia să găsească un post la Beyrut. Într-adevăr, *„mereu atrasă de activitățile sociale, pasiunea mea era de a călători, de a mă cufunda în alte*

culturi, de a vorbi alte limbi, de a fi în măsură să-i ajut pe alții. **La baza acestui evantai de vise, este calea pe care am întreprins-o acum zece ani, când am ales să-mi dăruiesc viața lui Dumnezeu în Opus Dei, de a împărtăși bucuria de a fi alături de Dumnezeu pentru a aduce altora fericire, ducând viața oricui.**" În acest context a fost chemată să plece în Liban, precizează ea.

„Chiar de la sosire, am început să lucrez în comunicarea unui ONG creat de câteva femei din Opus Dei, în Liban de cincisprezece ani. Prodes (**Promoție și Dezvoltare Socială**) este investită într-o activitate de formare profesională în beneficiul dezvoltării femeii și a țării. Ea promovează și numeroase activități în serviciul refugiaților, obiectivul fiind ca libanezii să se simtă implicați în reconstrucția și dezvoltarea nivelului politic și legislativ. De aceea un mare număr de persoane lucrează în acest

*sens iar progresele sunt notorii.
Înainte de a părăsi Argentina, am
învăţat araba şi franceza."*

Vorbiţi-ne despre libanezi

Nici un raport cu argentinienii. Clasa mijlocie este practic inexistentă iar cauzele sărăciei nu sunt nici ele aceleaşi. În Argentina săracii sunt mizeri, delincvenţa este crescută, există problema drogului. Aici, cei care suferă cel mai mult sunt libanezii, palestinienii, irakienii, iar acum mii de sirieni afectaţi de război.

Diferenţele sociale sunt incredibile. La Beyrut, se circulă în Ferrari, Mini Cooper, Audi, în BMW, în Mercedes sau altele, ca şi cum nu ar costa decât numai câţiva dolari. Iar alături vezi maşini din anii şaizeci care au făcut războiul dintre 1975 – 1990. În oraşe, clădiri frumoase sunt lipite de case în ruină, dar se trăieşte ca şi cum aşa ar fi normal.

Toți locuitorii sunt primitivi. Abia întâlnit, ești invitat la ei. N-au nici un mijloc de trai, fără îndoială, dar sunt gata să ofere o cafea, fructe din recolta lor, sau un pahar de apă, produse foarte scumpe aici. Iar aceasta, oricare ar fi religia lor sau clasa socială. Ei nu suspectează pe nimeni iar nivelul delincvenței aici este foarte scăzut.

Și ceva despre diferențele culturale?

Multe diferențe, desigur, multe lucruri care-mi lipsesc: grătarul cu carne de vită, cântecele la chitară, plimbările în parcuri (nu există locuri aici, puține parcuri și ele sunt închise publicului). De altfel, nu sunt musulmani în Argentina, aici există moschei pretutindeni, femei acoperite cu vâl care, contrar restului lumii arabe, nu poartă vâlul decât pe cap și sunt mereu la modă, totuși cu mâneci lungi vara ca și

iarna, o tunică sau o rochie peste genunchi.

Cum arată o zi din viața dvs.?

Cum vorbesc deja franceza, totul a fost mai ușor pentru mine. Mă simt din ce în ce mai bine la muncă și mă gândesc să fac un master aici, de îndată ce se va ivi ocazia. În afara muncii mele pentru ONG și ajutoarele sociale, sunt și corespondenta unui ziar spaniol și predau această limbă la o școală secundară. În rest, viața mea se desfășoară în jurul obișnuințelor mele: căminul meu, viața mea spirituală. Ca și în Argentina, particip zilnic la Liturghie, mă rog și sunt fericită când noile mele prietene se apropie și ele de Dumnezeu.

Reîntoarcerea în țară este programată?

Nu exclud ideea unui sejur, dar m-am adaptat bine în Liban și mi-ar

plăcea să-l cunosc bine. De altfel, știu că cei pe care-i iubesc sunt bine acolo, pe când aici sunt multe lucruri de făcut cu noile mele prietene.

Site-ul Opus Dei Liban

Prodes (Promotion et Développement Social)

Carla Romanello // Les Andes (Argentine)

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/julia-o-viata-pasionanta-in-liban/> (24.03.2026)